

EBA/GL/2020/04

04.05.2020 г.

Насоки за определяне на среднопретегления падеж на транша в съответствие с член 257, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕС) № 575/2013

1. Спазване на насоките и задължения за докладване

Статут на насоките

1. В настоящия документ се съдържат насоки, издадени съгласно член 16 от Регламент (ЕС) № 1093/2010¹. Съгласно член 16, параграф 3 от Регламент (ЕС) № 1093/2010 компетентните органи и финансовите институции трябва да положат всички усилия за спазване на насоките.
2. В насоките е представено становището на Европейския банков орган (ЕБО) за подходящите надзорни практики в Европейската система за финансов надзор или за това как следва да се прилага правото на Съюза в дадена област. Компетентните органи, както са определени в член 4, параграф 2 от Регламент (ЕС) № 1093/2010, за които се отнасят настоящите насоки, трябва да ги спазват, като ги включат в практиките си по подходящ начин (напр. като изменят своята правна рамка или надзорните си процеси), включително когато насоките са насочени основно към институциите.

Изисквания за докладване

3. Съгласно член 16, параграф 3 от Регламент № 1093/2010, до 30.08.2020 компетентните органи трябва да уведомят ЕБО дали спазват или възнамеряват да спазват настоящите насоки, а в противен случай — да изложат причините за неспазването им. При липса на уведомление в този срок ЕБО ще счита, че компетентните органи не спазват изискванията. Уведомленията следва да се изпратят чрез подаване на формуляра, който се намира на уебсайта на ЕБО, на адрес compliance@eba.europa.eu, като се посочи референтен номер „EBA/GL/2020/04“. Уведомленията следва да бъдат подадени от лица, оправомощени да докладват за спазването от името на своите компетентни органи. Всяка промяна в статута на спазването трябва също да се докладва на ЕБО.
4. Уведомленията се публикуват на уебсайта на ЕБО съгласно член 16, параграф 3.

¹ Регламент (ЕС) № 1093/2010 на Европейския парламент и на Съвета от 24 ноември 2010 г. за създаване на Европейски надзорен орган (Европейски банков орган), за изменение на Решение № 716/2009/ЕО и за отмяна на Решение 2009/78/ЕО на Комисията (ОВ L 331, 15.12.2010 г., стр. 12).

2. Предмет, обхват и определения

Предмет

5. В настоящите насоки е описана методиката за определяне на падежа на транша (M_T) като среднопретегления падеж на договорните плащания, дължими по транша (CF_t), посочен в член 257, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕС) № 575/2013². За тази цел в настоящите насоки е описан начинът за определяне на договорните плащания, посочени в този член. В тях също така се посочват данните, които са необходими, за да се приложи подходът на среднопретегления падеж и неговото наблюдение и изпълнение.

Обхват на прилагане

6. С настоящите насоки се изпълнява мандатът на ЕБО за издаване на насоки в съответствие с член 257, параграф 4 от Регламент (ЕС) № 575/2013.
7. Настоящите насоки се прилагат за институции, които определят падежа на транша в съответствие с член 257, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕС) № 575/2013.

Адресати

8. Насоките са предназначени за компетентните органи, както са определени в член 4, параграф 2, подточка i) от Регламент (ЕС) № 1093/2010, и за финансовите институции, както са определени в член 4, параграф 1 на Регламент (ЕС) № 1093/2010.

Определения

9. Освен ако не е посочено друго, термините, използвани и определени в Регламент (ЕС) № 575/2013 и в Регламент (ЕС) № 2017/2402³, имат същото значение в насоките.

² Регламент (ЕС) № 575/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 г. относно пруденциалните изисквания за кредитните институции и инвестиционните посредници (ОВ L 176, 27.6.2013 г., стр. 1).

³ Регламент (ЕС) 2017/2402 на Европейския парламент и на Съвета от 12 декември 2017 г. за определяне на обща рамка за секюритизациите и за създаване на специфична рамка за опростени, прозрачни и стандартизирани секюритизации (ОВ L 347, 28.12.2017 г., стр. 35).

3. Въвеждане

10. Насоките се прилагат от 1 септември 2020 г.

4. Насоки

4.1 Договорни плащания по член 257, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕС) № 575/2013

4.1.1 Традиционни секюритизации

11. В случай на традиционни секюритизации институциите следва да определят договорните плащания, посочени в член 257, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕС) № 575/2013, въз основа на договорните плащания, дължими от инициатора на дружество със специална цел — секюритизация (ДСЦС) и тези, дължими от ДСЦС на притежателите на транша. За тази цел институциите следва последователно да прилагат следните стъпки:

- (а) институциите следва да определят договорните плащания на кредитополучателите по базисните експозиции, дължими на ДСЦС, при прилагане на модела на активите, както е посочен в раздел 4.3;
- (б) институциите следва да вземат предвид резултата от прилагането на модела на активите в изчисляването на договорните плащания, дължими от ДСЦС на притежателите на транша в съответствие с приоритета на плащанията, определен в документацията на сделката, при прилагане на модела на пасивите, като се придържат последователно към следните стъпки:
 - (i) те следва да определят общия размер на паричния поток, дължим от ДСЦС, както е предвидено в раздел 4.4.2;
 - (ii) те следва да разпределят договорните плащания на притежателите на транша, както е предвидено в раздел 4.4.3.

12. Резултатите съгласно буква б) по-горе следва да се считат за договорни плащания за целите на член 257, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕС) № 575/2013.

4.1.2 Синтетична секюритизация

13. При синтетичните секюритизации институциите следва да определят договорните плащания, посочени в член 257, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕС) № 575/2013, както следва:

- (а) Когато траншовете са предмет на кредитна защита, договорните плащания, посочени в член 257, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕС) № 575/2013, следва да се считат за сумата от:

- (i) договорните плащания, дължими на инициатора от кредитополучателите по базисните експозиции, които са разпределени за намаляване на непогасената сума по транша; и
- (ii) договорните плащания на премиите, дължими от инициатора на доставчика на защита на защитения транш, както е предвидено в раздел 4.5.

(б) За траншове, различни от посочените в буква а) по-горе, договорните плащания, посочени в член 257, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕС) № 575/2013, следва да се считат само за договорни плащания, дължими на инициатора от кредитополучателите по базисните експозиции, които са разпределени за намаляване на непогасената сума по транша.

4.2 Данни и информация

4.2.1 Източник на данните относно базисната група от експозиции

Използване на вътрешни данни

14. За целите на прилагането на подхода на среднопретегления падеж, както е посочено в член 257, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕС) № 575/2013, институциите следва да използват вътрешни данни за базисния портфейл на секюритизираните експозиции, когато те са обслужващото предприятие на секюритизираните експозиции.

Използване на външни данни

15. Когато институциите не са обслужващото предприятие на секюритизираните експозиции и нямат достъп до вътрешни данни, те следва да използват само следните източници на външни данни:
- (а) данни, предоставени пряко или чрез доставчик на данни —трета страна от инициатора, спонсора, ДСЦС или обслужващото предприятие,
 - (б) данни за базисните експозиции на секюритизацията, предоставени от инициатора, спонсора и ДСЦС в съответствие с член 7, параграф 1, букви а) и д) от Регламент (ЕС) 2017/2402,
 - (в) данни за базисните експозиции на секюритизацията, както се изисква по член 5 от Регламент (ЕС) 2017/2402,
 - (г) документацията по сделката.

4.2.2 Данни за базисната група от експозиции

16. За целите на прилагането на подхода на среднопретегления падеж, посочен в член 257, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕС) № 575/2013, данните, необходими за прилагането на посочения в раздел 4.3 модел на активите, следва да бъдат пълни.
17. Когато данните, необходими за прилагането на модела, са непълни, институциите следва да направят необходимите корекции, както е посочено в настоящия раздел. Когато липсата на данни засяга текущото салдо по главницата или валутата, в която са деноминирани базисните експозиции, институцията не следва да използва подхода на среднопретегления падеж, посочен в член 257, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕС) № 575/2013.
18. Корекциите, посочени в точка 17, следва да отразяват най-консервативното допускане, което следва да бъде това, според което се отлагат договорните плащания, които са възможно най-близо до окончателния задължителен падеж на сделката. За тази цел институциите следва първо да използват наличната информация в документацията по сделката относно критериите за приемливост и след това да приложат следния неизчерпателен списък с корекции в зависимост от това коя информация за базисната експозиция е непълна.

Когато информацията за базисните експозиции е непълна по отношение на:

- (а) „датата на падежа“, институциите следва да прилагат окончателния задължителен срок до падежа;
 - (б) „вида на амортизацията“, институциите следва да прилагат еднократна амортизация, което означава амортизацията, при която пълният размер на главницата се изплаща с последната вноска;
 - (в) „планираната периодичност на плащанията по главницата“, институциите следва да прилагат годишна честота, когато видът на амортизацията изисква периодични вноски;
 - (г) „планираната периодичност на плащанията по лихвите“, институциите следва да прилагат годишна честота, когато видът на амортизацията изисква периодични вноски;
 - (д) „текущия лихвен процент“, когато в документацията по сделката има информация за диапазона на лихвения процент на секюритизираните експозиции, институциите следва да прилагат възможно най-ниския лихвен процент.
19. Чрез дерогация от точка 18, буква д), когато остатъчната сума на експозициите, по отношение на които няма налична информация за текущия лихвен процент, не надвишава 5 % от общия размер на остатъчната сума на секюритизираните

експозиции, институциите следва да прилагат към тези експозиции претегления според експозициите среден лихвен процент на секюритизирани експозиции, за които тази информация е налична.

4.2.3 Информация относно секюритизационната сделка

20. За целите на прилагането на подхода на среднопретегления падеж, посочен в член 257, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕС) № 575/2013, институциите следва да разчитат на точни и надеждни източници на информация.
21. Документацията по сделката следва да бъде основният източник на информация за изчисляване на договорните плащания, дължими от ДСЦС на притежателите на секюритизираща позиция при традиционна секюритизация, и за изчисляване на договорните плащания, произтичащи от споразумението за защита между купувача на защита и доставчика на защита при синтетична секюритизация.
22. Институциите следва да използват предимно информацията, предоставена в съответствие с член 7 от Регламент (ЕС) 2017/2402.
23. При опростени, прозрачни и стандартизирани секюритизации, различни от секюритизации на ОАТЦК, институциите могат да използват като допълнителна информация и модела на паричните потоци на пасивите, предоставен в съответствие с член 22, параграф 3 от Регламент (ЕС) 2017/2402.
24. Когато инициаторът, спонсорът и ДСЦС са установени в трета държава, следва да се взема предвид и информацията, предоставена във връзка с документирането на секюритизацията съгласно изискванията на член 5 от Регламент (ЕС) 2017/2402.

4.3 Модел на активите: методология за определяне на договорните плащания, дължими на ДСЦС

4.3.1 Общи разпоредби относно моделите на активи

25. С модела на активите институциите следва да определят всички договорни плащания, дължими на ДСЦС, генерирани от портфейла по време на периода t , посочен в член 257, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕС) № 575/2013.
26. Институциите следва да използват като основни параметри цялата относима информация, която може да засяга тези плащания, включително главницата, лихвите и, ако е приложимо, таксите.
27. Институциите следва да определят плащанията за всеки отделен кредит. Когато е целесъобразно в съответствие със степента на нееднородност, прогнозата може да се изготви въз основа на хомогенни подгрупи на секюритизирани експозиции за видове активи, например търговски вземания.

28. Паричните потоци, идващи от необслужвани експозиции, следва да бъдат моделирани отделно от тези за обслужваните експозиции.

4.3.2 Методология за обслужвани базисни експозиции

Плащания по главница и лихви

29. Плащанията по главницата следва да се изчисляват на ниво кредит, като се вземат предвид условията, договорени между кредитополучателя и инициатора или първоначалния кредитор, които оказват влияние върху размера и честотата на плащанията. По-специално, в изчислението следва да се отразяват точно договорната честота на плащанията, очакваната сума на главницата и свързаните с това лихви, които следва да бъдат събрани за всеки период.
30. Институциите следва да приемат, че методът на амортизация и лихвените проценти, приложими към датата на изчисляване на среднопретегления падеж, остават непроменени през целия срок на кредита, в случай че в договора са предвидени опции, които още не са реализирани или задействани. Когато в договора вече е предвидено амортизационният метод и/или лихвените проценти, приложими в бъдещи периоди, да се променят по напълно определен предварително начин, така че точната стойност на амортизацията и/или лихвения процент, приложими в даден бъдещ период, да могат да се определят още към датата на изчисляване на среднопретегления падеж, институциите следва да вземат предвид тези бъдещи промени.

Третиране на револвиращите периоди

31. За целите на прилагането на модела на активите спрямо револвиращите секюритизации институциите следва да прилагат всички изброени по-долу стъпки:
- (а) Институциите следва да определят предвидения срок до падежа на всяка секюритизирана експозиция към датата на изчисляване на среднопретегления падеж.
 - (б) За всяка секюритизирана експозиция, чийто падеж настъпва преди края на договорения период на погасяване на дължимите суми или револвиращия период, институциите следва да коригират планирания срок до падежа, така че да се равнява на сбора на текущия му падеж и най-дългия разрешен падеж на експозицията, който е приемливо да бъде добавен към секюритизирания портфейл по време на договорения период на погасяване на дължимите суми или по време на револвиращия период. Корекции следва да се правят толкова пъти, колкото е необходимо за тази цел, когато срокът на коригирания падеж е по-кратък от този на договорения период на погасяване на дължимите суми или на револвиращия период.

- (в) Окончателният падеж не следва да се коригира, когато срокът на падежа на секюритизираната експозиция е планиран да изтече след края на револвиращия период.

Допускания във връзка с предсрочното погасяване

32. Институциите може да вземат предвид предсрочното погасяване, когато има достатъчно исторически данни за процента на предсрочно погасяване на класа активи, наблюдаван през последните 5 години в държавата, в която са възникнали активите, при условие че те вземат предвид най-ниската стойност от следните:
- (а) процента на предсрочно погасяване, разгледан в базовия сценарий на прогнозирания при ценообразуването процент на предсрочно погасяване по сделката с таван от 20 %;
 - (б) най-ниският исторически процент на предсрочно погасяване за класа активи, наблюдаван на тримесечие или поне веднъж годишно, за най-дългия наличен период, който е най-малко 5 години в държавата, в която са възникнали активите;
 - (в) наблюдаваният среден процент на предсрочно погасяване на тримесечие за целия жизнен цикъл на сделката от нейното начало, с данни минимум за 1 година.

Допускания по отношение на бъдещи неизпълнения

33. Когато експозициите са част от обслужван портфейл, институциите следва да допускат нулеви бъдещи неизпълнения и просрочия в момента на изчисляване на среднопретегления падеж.

Парична сметка и други инвестиции

34. Институциите не следва да вземат предвид приходите от депозитната сметка и други краткосрочни инвестиции, направени от ДСЦС.

Договорни споразумения относно секюритизираните експозиции

35. Институциите следва да вземат предвид сключените от емитента договорни споразумения, предназначени да редуцират риска на секюритизираните експозиции.
36. На всяка дата на изчисляване на среднопретегления падеж институциите следва да допускат, че плащанията между страните по договора остават постоянни на нивото, на което са били към датата на изчислението, за оставащия срок на договора, дори ако в договора са предвидени възможности, които все още не са изпълнени или не са активирани. Когато в договора е предвидено плащанията, приложими за бъдещи периоди, да се променят по напълно определен предварително начин, така че точната

стойност на приложимия размер на плащането да може да се определи още на датата на изчисляване на среднопретегления падеж, институциите следва да вземат предвид тези бъдещи промени.

37. Когато плащанията между страните по договора са свързани с непогасени условни стойности, които могат да бъдат изчислени в съответствие с разпоредбите на посочения в настоящия раздел модел на активите, бъдещите плащания следва да се коригират, така че да отразяват очакваното развитие на тези условни стойности.

Договорно установени механизми за активиране на секюритизираните експозиции

38. Когато е настъпило активиращото събитие, институциите следва да вземат под внимание договорно установените механизми за активиране, които променят паричния поток на секюритизираните експозиции от датата на активиране. Когато договорно установените механизми за активиране са приложими към определена бъдеща дата по напълно определен предварително начин, така че точната промяна на бъдещия паричен поток да може да се определи на датата на изчисляване на среднопретегления падеж, институциите следва да вземат предвид и тези бъдещи механизми за активиране.

4.3.3 Методология за необслужвани експозиции

39. Следва да се приеме, че главницата и лихвените плащания на експозиции, които са били необслужвани към момента на изчисление на среднопретегления падеж, са равни на нула през целия срок на секюритизацията.

Допускания относно процента на възстановяване

40. Когато на институциите е разрешено да използват собствени оценки на загубата при неизпълнение (LGD) в съответствие с изискванията на трета част, дял II, глава 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013 за част от секюритизираните експозиции, те следва да използват стойността на 1 минус LGD като процент на събиране на вземанията за тези секюритизирани експозиции.
41. Институциите следва да използват стойността на 1 минус средния процент на исторически загуби, наблюдавани през последните 5 години за класа активи в държавата, в която са възникнали активите, като процент на възстановяване на секюритизираните експозиции, различни от посочените в точка 40. Когато не е налична информация за пълните 5 години, следва да се използва най-високият отчетен процент на исторически загуби. Когато такава информация не е налична от надеждни източници, като например ипотечни асоциации в случай на ипотечни кредити или агенции за кредитен рейтинг с достатъчно дълъг исторически/времеви ред, институциите следва да използват 50 % ниво на загубите за първостепенните секюритизирани експозиции, различни от експозициите на дребно, и за

секюритизираните експозиции на дребно и 100 % ниво на загуба за подчинените секюритизирани експозиции, различни от експозициите на дребно.

Допускания по отношение на графика на възстановяването

42. Когато на институциите е разрешено да използват собствени оценки на LGD в съответствие с изискванията на трета част, дял II, глава 3 от Регламент (ЕС) № 575/2013, те следва да използват за график на възстановяването допусканията относно средния период на уреждане, използван в тяхната LGD в моделите на неизпълнение. За останалите институции следва да се допусне, че времето за възстановяване е средният исторически период на уреждане, наблюдаван през последните 5 години в същия клас активи и държава, в които са възникнали активите. Когато тази информация не е на разположение, следва да се използва най-дългият исторически период на уреждане. Когато никаква част от тази информация не е на разположение от надеждни източници (напр. национални ипотечни асоциации в случай на ипотечни кредити или агенции за кредитен рейтинг с достатъчно дълъг исторически времеви ред), институциите следва да приемат, че всички възстановявания ще се извършат на окончателния задължителен падеж на сделката.

4.4 Модел на пасивите: методология за определяне на договорните плащания, дължими от ДСЦС на притежателите на траншове за традиционна секюритизация

4.4.1 Общи разпоредби относно модела на пасивите

43. Във всички входящи променливи, използвани в модела на пасивите, следва да се отчитат точно договорните условия на сделката, посочена в документацията по секюритизационната сделка, включително, но не само:
- (а) цялата относима информация относно траншовете, например окончателния задължителен падеж, периодичността на плащанията, купонният процент, лихвите, главницата и условните стойности на траншовете;
 - (б) основните структурни характеристики, например приоритета на плащанията и свързаните активиращи механизми;
 - (в) механизмите за хеджиране, механизмите за структурна защита, разходите и таксите.
44. Опционалните договорни характеристики, с изключение на опциите за предсрочно погасяване, посочени в член 244, параграф 4, буква ж) от Регламент (ЕС) № 575/2013, които биха скъсили срока до падежа на транша, не следва да се вземат под внимание.

4.4.2 Определяне на общата сума, дължима от ДСЦС

Общи принципи за определяне на общия размер на паричните потоци

45. Институциите следва да изчисляват общата сума на паричния поток, дължима от ДСЦС, за всяка дата на плащане. Институциите следва да използват резултатите, получени при прилагането на модела на активите, както е посочено в раздел 4.3, и да ги коригират, така че да отчитат всички парични потоци, произтичащи от споразуменията за хеджиране и механизмите за структурна защита, когато е приложимо, както и таксите и разходите, които трябва да бъдат поети от ДСЦС, преди да разпредели договорните плащания към траншовете, посочени в настоящия раздел.

Корекции

46. Споразуменията за хеджиране, сключени от ДСЦС с цел покриване на несъответствията между паричните потоци, генерирани от базисните експозиции, и паричните потоци, дължими на притежателите на траншове, следва да бъдат взети предвид при изчисляване на общия размер на разполагаемия паричен поток, дължим от ДСЦС. Тези корекции следва да включват изходящите и входящите парични потоци, произтичащи от валутни и лихвени суапове, когато е приложимо.
47. Институциите следва също така да включват действителните парични потоци, произтичащи от използването на механизми за структурна защита, които имат за цел да гарантират, че главницата и лихвите, дължими по траншовете, се изплащат в пълен размер и навреме, когато е приложимо, например изходящите или входящите потоци, произтичащи от ликвидно улеснение, резервен фонд или механизъм за разпределяне на излишъци.
48. Институциите следва да включват само корекциите, посочени в точки 46 и 47:
- (а) когато се използва механизъм за хеджиране или механизъм за структурна защита и той оказва влияние върху общата дължима сума, като в този случай институциите следва да разчитат на действителните наблюдавани данни, приложими към датата на изчисляване на среднопретегления падеж;
 - (б) когато те ще бъдат приложими на определена бъдеща дата по напълно определен предварително начин, така че точната промяна на паричния поток в даден бъдещ период може вече да се определи на съответната дата на изчисляване на среднопретегления падеж.

4.4.3 Разпределение на договорните плащания между притежателите на траншове

49. Разпределението на плащанията между притежателите на траншове следва по подходящ начин да отразява условията на договорното споразумение по

секюритизационната сделка, приложимо към датата на изчисляване на среднопретегления падеж.

Третиране на структурни характеристики

50. Всички структурни характеристики на сделката, които уреждат разпределението на плащанията между притежателите на траншове, следва да се вземат предвид при моделиране на паричните потоци на пасивите. Те следва да включват по-специално договорните правила относно приоритета на плащанията, амортизационния профил на ценните книжа и всички промени вследствие използването на активиращия механизъм.

Приоритет на плащането

51. Разпределението на плащанията към всеки притежател на транш трябва да следва договорните правила относно приоритета на плащане, в които следва да е посочен точно редът, в който се изплащат ценните книжа от всеки транш, и графикът, по който се разпределят плащанията.
52. Освен това, когато е приложимо, при определяне на плащането на всяка ценна книга следва да се вземат предвид основните правила относно попълването на ликвидното улеснение след частично или пълно усвояване, амортизацията на резервния фонд и попълването на основния източник на дефицита.

Амортизационен профил

53. Амортизацията на ценните книжа на даден транш следва да бъде отчетена в модела на пасивите. Моделът на пасивите следва точно да възпроизвежда правилата за амортизация, приложими за всяка ценна книга, определени в приоритета на плащанията съгласно документацията на сделката към момента на изчисляване на среднопретегления падеж.

Активиращи механизми

54. Активиращите механизми по договора, изменящи паричните потоци на сделката, следва да се отчитат в модела на пасивите само когато са били активирани към датата на изчисляване на среднопретегления падеж.
55. Активиращите механизми въз основа на изпълнението на базовите активи, например проценти на неизпълнение и загуба, или на скоростта на предплащане на базовите активи, не следва да се приемат за активни, освен ако действителното изпълнение към датата на изчислението не отговаря на предварително определените условия. Когато обаче договорно установен активиращ механизъм ще се прилага на определена бъдеща дата по напълно определен предварително начин, така че точната промяна на паричния поток в даден бъдещ период да може да се определи на датата на

изчисляване на среднопретегления падеж, институциите следва да вземат предвид тези бъдещи промени.

Третиране на опционалните характеристики

56. Опционалните договорни характеристики, като например кол опции с нарастващи купонни плащания, пут опции, регулаторни кол опции, времеви кол опции и данъчни кол опции, с които срокът до падежа на ценната книга би се скъсил, не следва да се вземат под внимание.
57. Чрез дерогация от предходната точка, опциите за предсрочно погасяване в съответствие с член 244, параграф 4, буква ж) от Регламент (ЕС) № 575/2013, които позволяват ранно обратно изкупуване на ценните книжа преди пълната амортизация на секюритизираните експозиции, могат да се вземат предвид.

4.5 Методология за определяне на договорните плащания, дължими по транша в случай на синтетични секюритизации

4.5.1 Общи принципи за определяне на размера на паричните потоци

58. Институциите следва да определят договорните плащания, дължими на инициатора от кредитополучателите на базисните експозиции чрез прилагане на същата методология, както за обслужваните експозиции при традиционни секюритизации, както е посочено в раздел 4.3. Договорните плащания следва да бъдат тези, които ще се отпускат на траншове в съответствие с реда и условията на сделката. Предсрочните погасявания следва да бъдат изключени.
59. Институциите следва да разпределят договорните плащания, посочени в точка 58, на траншовете, като намаляват непогасените суми в съответствие с разпределението, предвидено в реда и условията на сделката. Реда и условията следва да отразяват точно това разпределение към момента на изчисляване на среднопретегления падеж. Когато разпределението не е ясно посочено в реда и условията, институциите не следва да прилагат подхода на среднопретегления падеж, посочен в член 257, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕС) № 575/2013.
60. Институциите следва да определят договорните плащания на премиите, които трябва да бъдат платени от инициатора в съответствие с реда и условията на договора, определени в документацията по секюритизационната сделка.
61. Когато договорните плащания на премиите са обвързани с непогасеното салдо на траншовете, свързани с кредитната защита, институциите следва да формират салдото на транша за следващите периоди до окончателния задължителен падеж на сделката в съответствие с настоящия раздел.

4.5.2 Амортизация

62. Институциите следва да вземат предвид системата за амортизация, определена в документацията по сделката, за да определят непогасената част от траншовете, и следва да приемат, че системата за амортизация на траншовете към датата на изчисляване на среднопретегления падеж е приложима през целия период на сделката.
63. Когато в документацията по сделката вече е предвидено, че приложимата към бъдещи периоди система за амортизация се променя по напълно определен предварително начин, така че точната бъдеща стойност на амортизацията да може да се определи към датата на изчисляване на среднопретегления падеж, институциите следва да вземат предвид тези бъдещи промени.

4.5.3 Активиращи механизми

64. Когато гаранцията или договорът включва активиращ механизъм, с който системата за амортизация се променя от една система в друга (напр. от пропорционална към поетапна) въз основа на определени условия, които трябва да бъдат изпълнени (напр. изпълнението на секюритизираните експозиции), този механизъм не следва да се взема под внимание, освен ако вече не е бил активиран към датата на изчисляване на среднопретегления падеж. Когато обаче някой активиращ механизъм ще се прилага на определена бъдеща дата по напълно определен предварително начин, така че точната промяна на паричния поток в даден бъдещ период може да се определи още на съответната дата на изчисляване на среднопретегления падеж, институциите следва да вземат предвид този механизъм.

4.5.4 Опционални характеристики

65. Когато инициаторът има възможност да прекрати защитата, а условията на сделката съдържат положителен стимул за инициатора да поиска изпълнението на сделката преди договорния падеж, инициаторът следва да счита, че падежът на защитата е моментът от най-ранната дата, на която тази опция може да бъде упражнена; в противен случай инициаторът следва да третира такава опция като незасягаща падежа на защитата.
66. Институциите може да вземат предвид опциите за предсрочно погасяване, които са в съответствие с член 245, параграф 4, буква е) от Регламент (ЕС) № 575/2013, и които позволяват ранно обратно изкупуване на ценните книжа, преди секюритизираните експозиции да бъдат напълно амортизирани.

4.6 Наблюдение и прилагане на подхода на среднопретегления падеж

4.6.1 Корекции на модела

67. Моделите, използвани за прилагане на подхода на среднопретегления падеж, следва да бъдат наблюдавани и актуализирани, когато е необходимо, за да се вземат предвид:
- (а) всякакви промени на ключовите параметри, включително текущото салдо по ценните книжа, състоянието на активизиращите механизми и изпълнението на сделката; и
 - (б) всякакви други съществени промени по сделката, включително реструктуриране на ценните книжа или базисните експозиции.

4.6.2 Използване на доставчици на данни — трети страни

68. Институциите следва да разчитат на доставчици на данни — трети страни само когато са извършили необходимата надлежна проверка, за да гарантират спазването от третата страна на тези насоки. За тази цел институциите могат да вземат предвид оценката от външен независим одитор, който има доказан опит в моделирането на парични потоци и е добре запознат със секюритизациите.

4.6.3 Модели на трети страни

69. Институциите следва да разчитат на доставчици на модели — трети страни само когато са извършили подходяща надлежна проверка и са потвърдили, че третата страна спазва насоките и разполага с подходящо ниво на експертни знания за пазара в областта на моделирането на паричните потоци и също така е добре запозната със секюритизациите. За тази цел институциите могат да вземат предвид оценката от външен независим одитор, който има доказан опит в моделирането на парични потоци и е добре запознат със секюритизациите.

4.6.4 Вътрешни модели

70. Моделите на активите и пасивите, разработени от институциите за изчисляване на среднопретегления падеж, следва да преминат първоначален преглед, който може да бъде или независим вътрешен преглед, или външен преглед от независим одитор. За да бъде независим вътрешният преглед, оценката следва да се извършва от служители, независими от лицата, отговарящи за изграждането или развитието на модела. Както вътрешните, така и външните одитори следва да имат доказан опит в моделирането на паричните потоци и да са добре запознати със секюритизациите.

4.6.5 Преглед на качеството

71. Институциите и доставчиците на модели —трети страни следва да имат експертни знания и капацитет, за да поддържат модел на паричните потоци, който отразява точно преобладаващите характеристики на базисния портфейл и на сделката към датата на изчисляване на среднопретегления падеж.
72. Последователността и надеждността на моделите на активите и пасивите следва ежегодно да се преразглеждат на базата на извадка от служителите на институцията, които не са отговорни за изграждането или развитието на модела, в случая на вътрешни модели, или за вътрешния одит. Независимият преглед следва да оценява най-малко:
 - (а) качеството на процеса на събиране на входящите данни, използвани в модела на активите, и представителността на входящите данни;
 - (б) точността на процеса на събиране на ключовите параметри по отношение на условията на документацията на сделката;
 - (в) точността на цялостното изчисление.
73. С независимия преглед на институцията следва да се осигури документация, в която се посочва дали институцията е съгласна, че с моделите на активи и пасиви са получени валидни резултати и която съдържа, където е уместно, препоръки за корекции, които биха могли да подобрят качеството на моделите на активите и пасивите.

4.6.6 Прилагане от страна на институциите

74. Институциите следва да прилагат подхода на среднопретегления падеж, посочен в член 257, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕС) № 575/2013, по последователен начин за всички секюритизиращи позиции, които принадлежат към една и съща секюритизационна сделка.
75. Когато се използва подхода на среднопретегления падеж, за да се определят капиталовите изисквания за секюритизиращите позиции в съответствие със SEC-IRBA или SEC-ERBA, среднопретегленият падеж на всяка секюритизираща позиция, както е определен за съответния транш, следва да се изчислява и актуализира най-малко веднъж на три месеца.
76. Когато институциите определят падежа на секюритизираща позиция, като използват подхода на среднопретегления падеж съгласно член 257, параграф 1, буква а) от Регламент (ЕС) № 575/2013, те следва да прилагат подхода на среднопретегления падеж последователно и в съответствие с член 257, параграф 2 от същия регламент, докато институцията спре да държи тази секюритизираща позиция. По изключение, когато окончателният задължителен падеж спадне под 1 година, институциите следва да имат право да спрат използването на подхода на среднопретегления падеж.